

Súd: Okresný súd Trenčín
Spisová značka: 16C/104/2015
Identifikačné číslo súdneho spisu: 3115202947
Dátum vydania rozhodnutia: 18. 08. 2015
Meno a priezvisko sudcu, VSÚ: JUDr. Zuzana Slušná
ECLI: ECLI:SK:OSTN:2015:3115202947.3

ROZSUDOK V MENE SLOVENSKEJ REPUBLIKY

Okresný súd Trenčín samosudkyňou JUDr. Zuzanou Slušnou v právnej veci žalobcu Friendly Finance Slovakia s.r.o. so sídlom Hlavná 104, Košice, IČO 47 243 368, zastúpeného Mgr. Henrichom Schindlerom, advokátom so sídlom Janka Kráľa 7, Banská Bystrica proti žalovanému T. F., Š. E. X. H., W. F. M. XXXX/XXX, T. A. Q., zastúpenému P. L. H., Š. E. X. H., W. F. M. XXXX/XXX, T. A. Q., o zaplatenie 196,11 € s príslušenstvom, takto

rozhodol:

Súd žalobu **z a m i e t a**.

Žalobca je **p o v i n n ý** nahradiť žalovanému trovy konania v podiele 100%.

o d ô v o d n e n i e :

Žalobca sa podanou žalobou od žalovaného domáhal zaplatenia sumy 196,11 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 131,11 € od 02.03.2014 do zaplatenia a náhrady trov konania titulom nevrátenej pôžičky. Uviedol, že dňa 29.01.2014 uzavrel so žalovaným rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb a zároveň zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru s tým, že žalovaný prijal návrh rámcovej zmluvy a zmluvy zo strany žalobcu v súlade s čl. III bod 3 rámcovej zmluvy, na základe ktorej žalobca poskytol žalovanému krátkodobý bezúčelový, bezúročný úver vo výške 100,- €. Predpokladom uzavretia zmluvy a rámcovej zmluvy bola registrácia žalovaného ako spotrebiteľa na adrese internetového sídla žalobcu ako veriteľa za účelom zriadenia užívateľského účtu a žiadosť o uzatvorenie zmluvy, o ktorú bol oprávnený požiadať výlučne spotrebiteľ s vytvoreným užívateľským účtom. Rámcová zmluva, zmluva a jej prípadné prílohy nadobudli platnosť a účinnosť dňom vyjadrenia súhlasu oboma zmluvnými stranami s ich textom. V prípade veriteľa bol súhlas vyjadrený zaslaním predzmluvného formulára obsahujúceho informácie o podmienkach spotrebiteľského úveru a návrhu zmluvy spotrebiteľovi formou elektronickej pošty. Zaregistrovaný spotrebiteľ vyjadril svoj súhlas kliknutím na odkaz, ktorý mu bol zaslaný veriteľom prostredníctvom elektronickej pošty. Žalovaný sa zaviazal žalobcovi vrátiť celkovú sumu 131,11 €, ktorú tvorí súčet poskytnutého úveru a celkových nákladov (príslušenstvo) za poskytnutie úveru vyjadrených pevnou sumou vo výške 31,11 €. Celkové náklady za poskytnutie úveru predstavujú ročnú percentuálnu mieru nákladov (RPMN), ktorej spôsob výpočtu i uvedený v čl. IV bod 8 rámcovej zmluvy, pričom výpočet je vykonaný v súlade s prílohou č. 2 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch a iných úveroch a pôžičkách pre spotrebiteľov. Percentuálna výška RPMN je uvedená v uzatvorenej zmluve. Úver s príslušenstvom sa stal splatný dňa 01.03.2014. Nakoľko žalovaný žalobcovi nevrátil dlžnú sumu v lehote splatnosti, v zmysle čl. IV bod 4 rámcovej zmluvy s poukazom na § 517 ods. 2 Občianskeho zákonníka v spojení s § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. v platnom znení, si žalobca uplatňuje aj zákonný úrok z omeškania, ktorého výška je o 5 percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu, t.j. vo výške 5,25 % ročne zo sumy 131,11 € odo dňa nasledujúceho po dni splatnosti až do zaplatenia. Žalobca písomnými

výzvami vyzval žalovaného na úhradu jej záväzku voči žalobcovi. V zmysle čl. IV bod 5 rámcovej zmluvy si žalobca uplatnil voči žalovanému náhradu skutočne vynaložených nákladov v celkovej výške 65,- €, pričom žalovaný bol pred uzavretím rámcovej zmluvy a zmluvy riadne oboznámený s poplatkami súvisiacimi s porušením povinností žalovanej splniť riadne a včas svoj záväzok. Celkový nárok žalobcu predstavuje sumu 196,11 € s príslušenstvom. Zároveň si uplatnil náhradu trov konania.

V podaní zo dňa 13.04.2015 žalobca uviedol, že trvá na podanej žalobe v časti o zaplatenie 31,11 €, ktorá predstavuje poplatok za poskytnutie úveru, pretože nepovažuje tento za neprimerane vysoký. Táto suma predstavuje 31,11 % z poskytnutej čiastky, pričom sa nejedná o úroky z omeškania, ale o jednorazovú odplatu. Poukázal na znenie ustanovenia § 53 ods. 1 Občianskeho zákonníka. Ohľadom požadovaných celkových nákladov spotrebiteľa vo výške 65,- € na podanej žalobe netrval a v tejto časti vzal žalobu späť. Žiadal preto, aby súd žalovaného zaviazal na zaplatenie sumy 131,11 € s 5,25 % ročným úrokom z omeškania zo sumy 131,11 € od 02.03.2014 do zaplatenia a na náhradu trov konania.

Okresný súd Trenčín uznesením č.k. 16C/104/2015-22 zo dňa 17.04.2015 konanie v časti o zaplatenie nákladov vo výške 65,- € zastavil.

Žalovaný sa k podanej žalobe písomne vyjadril v podaní zo dňa 23.04.2015 v ktorom uviedol, že podanú žalobu považuje v celom rozsahu za neopodstatnenú. Uviedol, že dňa 29.01.2014 mu žalobca poskytol spotrebiteľský úver na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere. Dňa 30.01.2014 bola suma 100,- € pripísaná v prospech účtu žalovaného. Uvedený úver vo výške 100,- € mal zaplatiť do 01.03.2014 s úrokom (poplatkom) vo výške 31,11 €, čo predstavuje za 31 dní ročnú úrokovú sadzbu 366,29 %. Uvedenú zmluvnú podmienku možno považovať za neprijateľnú tak, ako sú neprijateľné zmluvné podmienky nachádzajúce sa v ďalších bodoch predmetnej zmluvy. Vzhľadom k tomu, že k uvedenému dňu nemal celú žalobcom požadovanú sumu, dňa 01.03.2014 uhradil iba sumu 31,11 €, čo žalobca považoval len za predĺženie si splatnosti pôžičky o 30 dní, teda do 01.04.2014. Dňa 01.04.2014 chcel uhradiť celý zostatok pôžičky - istinu 100,- €, ale na internetovej stránke žalobcu zistil, že požaduje nevysvetliteľnú sumu 200,- €. Dňa 18.12.2014 uhradil istinu 100,- € v prospech účtu, z ktorého mu bola pôžička poskytnutá a rovnako aj úroky z omeškania vo výške 5,03 €. Tieto platby pri úhrade riadne špecifikoval, aby žalobca mohol okamžite identifikovať. Na základe uvedených úhrad mal za to, že všetky záväzky voči žalobcovi má splnené a jeho dlh je tým chceli vyrovnaný. Dňa 19.12.2014 mu žalobca zaslal dva e-maily s tým, že ho požiadal o uhradenie ďalšej sumy 189,88 € spolu so sumou 120,- € pre právneho zástupcu. Takéto konanie žalobcu považoval za nekalú obchodnú praktiku a zavádzanie spotrebiteľa v snahe o bezdôvodné obohatenie sa. Žiadal, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol z dôvodu, že žalobcovi uhradil istinu 18.12.2014 v sume 100,- €, úrok z omeškania vo výške 5,03 € dňa 18.12.2014 a platbu v sume 31,11 € dňa 01.03.2014. Žalobca sa tak domáha aby mal zaplatené to, čo už zaplatené mal.

V podaní zo dňa 26.06.2015 žalobca uviedol, že účastníci konania dňa 29.01.2014 prostredníctvom diaľkovej komunikácie uzavreli rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších zmlúv a zároveň zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, na základe ktorých žalobca poskytol žalovanému krátkodobý bezúčelový úver v sume 100,- €. Suma 31,11 € predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, pričom sa v tomto prípade nebude jednať o úroky, ale o jednorazovú odplatu. Treba podotknúť, že žalovaný si výšku úveru a taktiež aj výšku jednorazovej odplaty zvolil sám, pričom výška odplaty bola vyjadrená určito a jasne v závislosti od zvolenej výšky úveru a doby splatnosti. Táto predstavuje odplatu za poskytnutie úveru, pričom predstavuje 31,11 % z poskytnutej čiastky. Mal zato, že všetky podmienky si žalovaný určil sám, teda boli individuálne dojednané. Nemôže sa preto jednať o neprijateľnú podmienku. Poukázal na to, žalovaný dňa 14.12.2014 uhradil časť svojho dlhu vo výške 105,03 €, preto žalobca vzal žalobu v tejto časti späť, pričom vo zvyšnej časti trval na podanej žalobe.

Vzhľadom na späťvzatie žaloby žalobcom v časti o zaplatenie 105,03 € podaním zo dňa 26.06.2015 súd konanie v časti o zaplatenie 105,03 € zastavil uznesením č.k. 16C/104/2015-50 zo dňa 18.08.2015.

Zástupkyňa žalobcu na pojednávaní dňa 18.08.2015 žiadala, aby súd žalobu v celom rozsahu zamietol a žalobcu zaviazal na náhradu trov konania. Podanú žalobu považovala za nedôvodnú s tým, že žalobca si uplatňuje nárok, ktorý mu už bol vrátený, a to pred podaním žaloby. Poukázala na to, že žalovaný uhradil dňa 01.03.2014 sumu 31,11 € a dňa 18.12.2014 sumu 105,03 € s tým, že suma 100,- € mala

predstavovať istinu a suma 5,03 € úrok z omeškania. Poukázala na to, že zmluva nebola individuálne dojednaná, nakoľko po zadaní požadovanej sumy pôžičky do systému žalobcu bola vygenerovaná suma poplatku a podmienky zmluvy, ktoré žalovaný ako žiadateľ o úver ovplyvniť nemohol žiadnym spôsobom.

Súd vykonal dokazovanie oboznámením s podanou žalobou, rámcovou zmluvou zo dňa 29.01.2014, zmluvou o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 29.01.2014, výpisom z účtu žalobcu zo dňa 29.01.2014, upomienok zo dňa 08.04.2014, 15.04.2014, 22.04.2014, 29.04.2014, vyjadrením žalobcu zo dňa 13.04.2015, vyjadrením žalovaného zo dňa 23.04.2015, výpisom detailu transakcie z internetbankingu zo dňa 30.01.2014, výpis z interného systému žalobcu za obdobie od 29.01.2014 do 08.05.2014, čl 30-31, výpismi detailu transakcií z internetbankingu zo dňa 03.03.2014, 18.12.2014, 18.12.2014, emailovou komunikáciou zo dňa 19.12.2014, výpisom z interného systému žalobcu o splatnosti pôžičky k 01.04.2014, históriou splátok k 19.12.2014, vyjadrením žalobcu z dňa 26.06.2015 a zistil tento skutkový stav:

Účastníci konania uzavreli dňa 29.01.2014 na diaľku prostredníctvom internetovej komunikácie rámcovú zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru, iného úveru a pôžičky a s tým spojených ďalších služieb. Podľa čl. IV. bodu 1 tejto rámcovej zmluvy sa klient zaviazal zaplatiť veriteľovi poplatok spojený so spracovaním poskytnutím úveru, ktorého výška je určená individuálne v závislosti od výšky úveru, doby splatnosti úveru a je uvedená na internetovej stránke veriteľa a oznámená spotrebiteľovi pred vyplnením žiadosti o poskytnutie úveru na užívateľskom účte klienta a pred uzatvorením zmluvy.

Účastníci zároveň v ten istý deň uzavreli aj zmluvu o poskytnutí spotrebiteľského úveru podľa zákona č. 129/2010 Z.z., zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku a Občianskeho zákonníka. Žalobca poskytol žalovanému bezúročný úver 100,- € prevodom z účtu v jeho banke na bankový účet žalovaného. Žalovaný sa zaviazal vrátiť úver s príslušenstvom vo výške 131,11 € do 01.03.2014. Ďalej sa v zmluve uvádza, že celkove náklady spotrebiteľa sú tvorené poplatkom za poskytnutie úveru vo výške 31,11 €, ročná percentuálna miera nákladov (ďalej len RPMN) bola 2326,1 %. Podľa zmluvy sa pri výpočte RPMN vychádzalo z predpokladu, že celková výška úveru sa považuje za vyčerpanú dňom odpísania zmluvy sumy zodpovedajúcej výške úveru z bankového účtu veriteľa. V zmluve je uvedená priemerná hodnota RPMN pre zmluvnú splatnosť od 3 do 6 mesiacov k 31.03.2013 vo výške 418 %.

Z výpisu z účtu žalobcu zo dňa 29.01.2014 vyplýva, že žalobca dňa 29.01.2014 odoslal na účet žalovaného sumu 100,- €.

Z výpisov detailu transakcií z internetbankingu zo dňa 03.03.2014, 18.12.2014, 18.12.2014 a z histórie splátok vyplýva, že žalovaný žalobcovi vrátil celkovo tri splátky, a to dňa 04.03.2014 v sume 31,11 €, dňa 19.12.2014 v sume 5,03 € a dňa 19.12.2014 v sume 100,- €.

Po právnej stránke posúdil súd zmluvný vzťah v súlade s právnou úpravou platnou v deň uzavretia zmluvy, t.j. dňa 29.01.2014.

Podľa § 657 Občianskeho zákonníka zmluvou o pôžičke prenecháva veriteľ dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze, a dlžník sa zaväzuje vrátiť po uplynutí dohodnutej doby veci rovnakého druhu.

Podľa § 658 ods. 1 Občianskeho zákonníka pri peňažnej pôžičke možno dohodnúť úroky.

Podľa § 559 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka splnením dlh zanikne. Dlh musí byť splnený riadne a včas.

Podľa § 566 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka veriteľ je povinný prijať aj čiastočné plnenie, ak to neodporuje dohode alebo povahe pohľadávky. Pri čiastočnom plnení peňažného dlhu sa plnenie dlžníka započítava najprv na istinu a potom na úroky, ak dlžník neurčí inak.

Podľa § 567 ods. 2 Občianskeho zákonníka peňažný dlh plnený prostredníctvom peňažného ústavu alebo prostredníctvom poštového podniku je splnený pripísaním sumy dlhu na účet veriteľa v peňažnom ústave alebo vyplatením sumy dlhu veriteľovi v hotovosti, ak osobitný zákon neustanovuje inak alebo ak sa veriteľ a dlžník písomne nedohodnú inak.

Podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch na iných veriteľov a na zmluvy o úvere alebo pôžičke, ktoré nie sú spotrebiteľským úverom a ktoré sú poskytované inými veriteľmi spotrebiteľom, sa vzťahujú ustanovenia § 2, 3 a 4, § 6 až 8, § 9 ods. 1, 2, 9 a 10, § 11, 12, 14, 16, 17, 19, 23 a 25 a tohto paragrafu.

V zmysle § 1 ods. 3 písm. písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z. spotrebiteľským úverom nie je úver, ktorý sa musí splatiť v lehote nepresahujúcej tri mesiace.

Podľa § 2 písm. a), písm. b) zákona č. 129/2010 Z.z. na účely tohto zákona sa rozumie: a) spotrebiteľom fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho podnikania alebo povolania, b) veriteľom fyzická osoba alebo právnická osoba, ktorá ponúka alebo poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 4 ods. 1 písm. b.) zákona č. 266/2005 Z.z. o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku, dodávateľ je povinný pred uzavretím zmluvy na diaľku alebo predtým, ako spotrebiteľ bude viazaný ponukou finančnej služby oznámiť spotrebiteľovi informácie o finančnej službe, a to uvedením 1. charakteristiky poskytovanej finančnej služby, 2. celkovej výšky odplaty za finančnú službu vrátane všetkých poplatkov, výdavkov a daní platených spotrebiteľom prostredníctvom dodávateľa; ak nemožno určiť presnú výšku odplaty za finančnú službu, dodávateľ je povinný uviesť základ na jej výpočet tak, aby bolo možné overenie jej výšky spotrebiteľom, 3. upozornenia na riziká, ak ponúkaná finančná služba je spojená s nástrojmi zahŕňajúcimi riziká súvisiace s ich špecifickými črtami alebo činnosťami, ktoré sa majú vykonať alebo ktorých cena je závislá od zmien na finančných trhoch, na ktoré dodávateľ nemá vplyv, a upozornenie, že doterajší výnos nie je zárukou budúcich výnosov, 4. informácie o daniach a iných poplatkoch, ktoré nie sú uhrádzané prostredníctvom dodávateľa, alebo ním nie sú vyberané, 5. doby platnosti poskytnutých údajov, 6. informácie o platobných podmienkach a spôsobe vykonania služby, 7. dodatočných nákladov spotrebiteľa spojených s použitím prostriedkov diaľkovej komunikácie, ak sa účtujú.

Podľa § 4 ods. 2 zákona č. 266/2005 Z.z. dodávateľ je povinný oznámiť spotrebiteľovi informácie podľa odseku 1 zreteľným a zrozumiteľným spôsobom vhodným pre použitý prostriedok diaľkovej komunikácie v súlade so zásadami dobrých mravov a v súlade so zásadami poctivého obchodného styku tak, aby bol zrejmy obchodný účel týchto informácií; informácie musia byť aktuálne, úplné a pravdivé.

Podľa § 3 ods. 3 zákona č. 250/2007 Z.z. o ochrane spotrebiteľa každý spotrebiteľ má právo na ochranu pred neprijateľnými podmienkami v spotrebiteľských zmluvách.

Podľa § 52 ods. 1 až 4 Občianskeho zákonníka spotrebiteľskou zmluvou je každá zmluva bez ohľadu na právnu formu, ktorú uzatvára dodávateľ so spotrebiteľom. Ustanovenia o spotrebiteľských zmluvách, ako aj všetky iné ustanovenia upravujúce právne vzťahy, ktorých účastníkom je spotrebiteľ, použijú sa vždy, ak je to na prospech zmluvnej strany, ktorá je spotrebiteľom. Odlišné zmluvné dojednania alebo dohody, ktorých obsahom alebo účelom je obchádzanie tohto ustanovenia, sú neplatné. Dodávateľ je osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy koná v rámci predmetu svojej obchodnej alebo inej podnikateľskej činnosti. Spotrebiteľ je fyzická osoba, ktorá pri uzatváraní a plnení spotrebiteľskej zmluvy nekoná v rámci predmetu svojej obchodnej činnosti alebo inej podnikateľskej činnosti.

Podľa § 517 ods. 1, ods. 2 Občianskeho zákonníka dlžník, ktorý svoj dlh riadne a včas nesplní, je v omeškaní. Ak ho nesplní ani v dodatočnej primeranej lehote poskytnutej mu veriteľom, má veriteľ právo od zmluvy odstúpiť; ak ide o deliteľné plnenie, môže sa odstúpenie veriteľa za týchto podmienok týkať aj len jednotlivých plnení. Ak ide o omeškanie s plnením peňažného dlhu, má veriteľ právo požadovať od dlžníka popri plnení úroky z omeškania, ak nie je podľa tohto zákona povinný platiť poplatok z omeškania; výšku úrokov z omeškania a poplatku z omeškania ustanovuje vykonávací predpis.

Podľa § 3 ods. 1 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. výška úrokov z omeškania je o päť percentuálnych bodov vyššia ako základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky platná k prvému dňu omeškania s plnením peňažného dlhu.

Po právnom posúdení zistených skutočností v zmysle citovaných zákonných ustanovení dospel súd k záveru, že podaná žaloba je nedôvodná.

Predmetná zmluva o poskytnutí spotrebiteľského úveru zo dňa 29.01.2014 je spotrebiteľskou zmluvou v zmysle § 52 ods. 1 Občianskeho zákonníka, nakoľko ide o štandardnú formulárovú zmluvu uzavretú medzi žalobcom - veriteľom ako dodávateľom a žalovaným - dlžníkom ako spotrebiteľom. Napriek tomu, že predmetná zmluva nie je spotrebiteľským úverom podľa § 1 ods. 3 písm. l) zákona č. 129/2010 Z.z., vzťahujú sa ňu podľa § 24 ods. 1 zákona č. 129/2010 Z.z. o spotrebiteľských úveroch aj ustanovenia § 2, § 9 ods. 1 a 2, § 11 zákona č. 129/2010 Z.z.. Predmetom uzavretej zmluvy bolo dočasné poskytnutie peňažných prostriedkov žalobcom žalovanému na základe zmluvy o spotrebiteľskom úvere vo forme pôžičky. Žalobca pri uzavretí zmluvy konal ako právnická osoba, ktorá poskytuje spotrebiteľský úver v rámci svojej podnikateľskej činnosti a žalovaný pri uzavretí zmluvy bol v pozícii spotrebiteľa, keď zmluvu uzavrel ako fyzická osoba, ktorá nekoná v rámci predmetu svojho zamestnania, povolania alebo podnikania. Základnou črtou typizovaných spotrebiteľských zmlúv je, že sú pre spotrebiteľa vopred pripravené a nie je vytvorený priestor na dojednávanie obsahu zmluvy alebo jej zmeny. Právny vzťah medzi žalobcom a žalovaným túto charakteristiku spĺňa, pretože zmluva bola vyhotovená ako formulár, pričom jej text žalovaný ovplyvniť nemohol, nakoľko bola pripravená už vopred pre veľký počet spotrebiteľov.

Súd po vykonanom dokazovaní mal za to, že medzi žalobcom ako veriteľom a žalovaným ako dlžníkom vznikla dňa 29.01.2014 zmluva o pôžičke označená ako zmluva o spotrebiteľskom úvere podľa 657 Občianskeho zákonníka, z ktorej vznikla žalobcovi ako veriteľovi povinnosť poskytnúť žalovanému, ktorý bol v pozícii spotrebiteľa, pôžičku a žalovanému vznikla povinnosť poskytnuté peňažné prostriedky vrátiť. Touto zmluvou mala žalovanému vzniknúť povinnosť zaplatiť celkové náklady spotrebiteľa spojené s poskytnutou pôžičkou, t.j. zaplatiť poplatok za poskytnutú pôžičku. Pôžička bola zmluvnými stranami dohodnutá ako bezúročná. Žalovaný ako dlžník akceptoval jednotlivé ustanovenia tejto zmluvy, a preto mal povinnosť za predmet zmluvy riadne a včas zaplatiť, teda vrátiť požičané finančné prostriedky tak, ako sa k tomu zmluvou zaviazal. V časti podpisu zmluvy boli vyjadrené len identifikačné údaje veriteľa a klienta - žalovaného, keďže sa jednalo o zmluvu uzatváranú na diaľku. Zmluva uzavretá medzi účastníkmi konania bola uzavretá v zmysle § 657 Občianskeho zákonníka, podľa ktorého veriteľ prenechá dlžníkovi veci určené podľa druhu, najmä peniaze a dlžník sa zaviazá vrátiť dohodnuté veci rovnakého druhu v dohodnutej dobe. Vo vzťahu k uvedenému ustanoveniu je však zákon o spotrebiteľskom úvere a zákon o ochrane spotrebiteľa pri finančných službách na diaľku v postavení špeciálneho predpisu voči Občianskemu zákonníku.

Medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalobca poskytol žalovanému pôžičku vo výške 100,- €, ktorú zaslal dňa 29.01.2014 na účet žalovaného. Žalovaný sa predmetnou zmluvou zaviazal žalobcovi vrátiť poskytnutú sumu pôžičky 100,- € spolu s poplatkom vo výške 31,11 €, a to do 01.03.2014. Ďalej medzi účastníkmi nebolo sporné, že žalovaný uhradil žalobcovi dňa 04.03.2014 sumu 31,11 €, dňa 19.12.2014 sumu 5,03 € a dňa 19.12.2014 sumu 100,- €. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný si svoje zmluvné povinnosti nesplnil včas a so splnením svojho záväzku bol v omeškaní, keď žalobcovi nevrátil dohodnutú sumu do dňa splatnosti, t.j. do 01.03.2014, ale až neskôr, a to čiastočne dňa 04.03.2014 a dňa 19.12.2014. Z uvedeného je zrejmé, že žalovaný bol s úhradou sumy 131,11 € v omeškaní v období od 02.03.2014 do 03.03.2014 a s úhradou sumy 100,- € v omeškaní v období od 04.03.2014 do 18.12.2014. V súlade s § 517 Občianskeho zákonníka a § 3 nariadenia vlády č. 87/1995 Z.z. tak boli úroky z omeškania vo výške 5,25 % ročne (základná úroková sadzba Európskej centrálnej banky predstavovala výšku 0,25 %, s pripočítaním 5 percentuálnych bodov) zo sumy 131,11 € od 02.03.2014 do 03.03.2014 a zo sumy 100,- € od 04.03.2014 do 18.12.2014, spolu v sume 3,77 € (0,04 € + 3,73 €). Vzhľadom na uhradenie istiny a poplatku za poskytnutie pôžičky po splatnosti, tak bol žalovaný povinný zaplatiť aj úrok z omeškania. Z vykonaného dokazovania vyplýva, že žalovaný zaplatil dlžnú istinu, poplatok za poskytnutie pôžičky aj príslušný úrok z omeškania v zákonnej výške, a to do 19.12.2014. Žalobca podal žalobu tunajšiemu súdu dňa 13.02.2015, t.j. po tom, ako žalovaný splnil celý svoj dlh (istina a poplatok) aj s úrokom z omeškania v zákonnej výške. Súd mal za to, že záväzok žalovaného zo zmluvy o pôžičke zanikol v zmysle § 559 Občianskeho zákonníka splnením pred podaním žaloby, a preto súd žalobu v celom rozsahu zamietol ako nedôvodnú.

Súčasťou rozsudku je i výrok o trovách konania.

Podľa § 142 ods. 1 O.s.p. účastníkovi, ktorý mal vo veci plný úspech, súd prizná náhradu trov potrebných na účelné uplatňovanie alebo bránenie práva proti účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal.

Podľa § 151 ods. 7 O.s.p. súd môže o náhrade trov konania rozhodnúť aj tak, že namiesto určenia výšky trov prizná účastníkovi náhradu trov konania vyjadrenú zlomkom alebo percentom. Po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania súd samostatným uznesením.

Žalovaný bol tým účastníkom, ktorý mal vo veci plný úspech, preto mu v súlade s § 142 ods. 1 O.s.p. patrí náhrada trov potrebných na účelné bránenie práva proti žalobcovi ako účastníkovi, ktorý vo veci úspech nemal. Sú tak žalovanému priznal náhradu trov konania v podiele 100 % s tým, že v zmysle § 151 ods. 7 O.s.p. súd po právoplatnosti tohto rozhodnutia rozhodne o výške náhrady trov konania samostatným uznesením.

Poučenie:

: Proti tomuto rozhodnutiu možno podať odvolanie do 15 dní odo dňa jeho doručenia prostredníctvom Okresného súdu Trenčín v dvoch vyhotoveniach.

V odvolaní sa má popri všeobecných náležitostiach (označenie súdu ktorému je určené, kto ho robí, ktorej veci sa týka a čo sleduje, podpis, dátum) uviesť, proti ktorému rozhodnutiu smeruje, v akom rozsahu sa napáda, v čom sa toto rozhodnutie alebo postup súdu považuje za nesprávny a čoho sa odvolateľ domáha. (§ 42 ods. 3, 205 ods. 1 O.s.p.).

Odvolanie proti rozsudku alebo uzneseniu, ktorým bolo rozhodnuté vo veci samej možno odôvodniť len tým, že

- sa rozhodlo vo veci, ktorá nepatrí do právomoci súdov
- ten, kto v konaní vystupoval ako účastník, nemal spôsobilosť byť účastníkom konania
- účastník konania nemal procesnú spôsobilosť a nebol riadne zastúpený
- v tej istej veci sa už prv právoplatne rozhodlo alebo v tej istej veci sa už prv začalo konanie
- sa nepodal návrh na začatie konania, hoci podľa zákona bol potrebný
- účastníkovi konania sa postupom súdu odňala možnosť konať pred súdom
- rozhodol vylúčený sudca
- súd prvého stupňa nesprávne právne posúdil vec, a preto nevykonal ďalšie navrhované dôkazy
- konanie má inú vadu, ktorá mohla mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci
- súd prvého stupňa neúplne zistil skutkový stav veci, pretože nevykonal navrhované dôkazy, potrebné na zistenie rozhodujúcich skutočností
- súd prvého stupňa dospel na základe vykonaných dôkazov k nesprávnym skutkovým zisteniam
- doteraz zistený skutkový stav neobstojí, pretože sú tu ďalšie skutočnosti alebo iné dôkazy, ktoré doteraz neboli uplatnené (dôkazy sa týkajú podmienok konania, vecnej príslušnosti súdu, vylúčenia sudcu, dôkazmi má byť v konaní preukázané, že v konaní došlo k vadám, ktoré mohli mať za následok nesprávne rozhodnutie vo veci samej
- odvolateľ nebol riadne poučený podľa § 120 ods.4 O.s.p., účastník konania bez svojej viny nemohol dôkazy označiť alebo predložiť do rozhodnutia súdu prvého stupňa)
- rozhodnutie súdu prvého stupňa vychádza nesprávneho právneho posúdenia veci (§ 205 ods.2, § 205a ods.1, § 221 ods.1 Os.p.)

Ak povinný dobrovoľne nesplní, čo mu ukladá vykonateľné rozhodnutie, oprávnený môže podať návrh na vykonanie exekúcie podľa osobitného zákona; ak ide o rozhodnutie o výchove maloletých detí, návrh na súdny výkon rozhodnutia.